

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

K. T.,
bytem X

proti
žalovaným

1. Celní úřad pro hlavní město Prahu, IČ 71214011
sídlem Washingtonova 1623/7, 110 00 Praha 1

2. Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČ 47609109
sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 1. ze dne 20. 9. 2024, č. j. 2451036504/2, ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2451036504/3, ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2451036504/4 a žalovaného 2. ze dne 16. 2. 2024, č. j. MPO 9227/2024,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného 1. ze dne 20. 9. 2024, č. j. 2451036504/2, se odmítá.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žaloba proti rozhodnutí žalovaného 2. ze dne 16. 2. 2024, č. j. MPO 9227/2024, se odmítá.
- III. Rozhodnutí žalovaného 1. ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2451036504/3, a ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2451036504/4, se ruší a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- IV. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalobkyni vrácen soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.
- V. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyni byla rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu (dále jen „2. žalovaný“) ze dne 16. 2. 2024, č. j. MPO 9227/2024 odejmuta dle § 15 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech dotace poskytnutá v rámci Programu podpory malých podniků postižených celosvětovým šířením onemocnění COVID-19 způsobené virem SARS-CoV-19 – „OŠETŘOVNÉ“ PRO OSVČ ve výši 8 480 Kč přiznaná rozhodnutím ze dne 4. 5. 2020, č. 2000029974, ve výši 15 000 Kč přiznaná rozhodnutím ze dne 15. 9. 2020, č. 2100061169 a ve výši 8 500 Kč přiznaná rozhodnutím ze dne 1. 7. 2020, č. 2200007906, neboť po vydání rozhodnutí o poskytnutí dotace došlo ke zjištění, že údaje, na jejichž základě byla dotace poskytnuta, byly nepravdivé.
2. Proti žalobkyni byla následně 1. žalovaný nařízena daňová exekuce, a to exekučním příkazem příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele platebních služeb Modrá pyramida stavební spořitelna, a.s. ze dne 20. 9. 2024, č. 2451036504/2, exekučním příkazem příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele Raiffeisenbank a.s. ze dne 27. 9. 2024, č. 2451036504/3 a exekučním příkazem příkázáním pohledávky z účtu poskytovatele Fio banka, a.s. ze dne 27. 9. 2024, č. 2451036504/04.
3. Žalobkyně podala proti uvedeným exekučním příkazům společné podání dne 2. 10. 2024 s názvem „Výzva k zastavení exekuce“, které 1. žalovaný posoudil jako námitku proti vydaným exekučním příkazům. Následně 1. žalovaný vedenou exekuci zastavil rozhodnutím ze dne 22. 11. 2024 č. 772756-16/2024-510000-42-42, rozhodnutím ze dne 22. 11. 2024 č. 772756-17/2024-510000-42 a rozhodnutím ze dne 22. 11. 2024 č. 772756-18/2024-510000-42. O námitce rozhodl rozhodnutím ze dne 29. 11. 2024, č. 837374-4/2024-510000-42, kterým žalobkyni částečně vyhověl.
4. Žalobkyně podala proti rozhodnutí 2. žalovaného č. j. MPO 9227/2024 v celém rozsahu a proti exekučním příkazům č. 2451036504/2, č. 2451036504/3, č. 2451036504/4 žalobu, jež byla soudu doručena 3. 12. 2024.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně v žalobě předně namítala nulitu všech napadených rozhodnutí.
6. Nulitu odvozovala z omylu v osobě adresáta a nesrozumitelnosti a nejednoznačnosti všech napadených rozhodnutí. Exekuční příkazy byly směřovány entitě T. K. Žalobkyně ale tuto entitu nezná na uvedené adrese, ani není ručitelem této organizace. Dále namítala, že v exekučních příkazech je označen „dlužník“ pod rodným číslem tak i identifikačním číslem. Žalobkyně tak neví, komu jsou exekuční příkazy adresovány. Současně nenese žádnou odpovědnost za operace s dluhovými cennými papíry, které vydává 1. žalovaný a 2. žalovaný pod názvy podobající se jménu žalobkyně.
7. Nulitu všech napadených rozhodnutí dále spatřuje v absenci elektronického podpisu na exekučních příkazech, neboť správní akty orgánů veřejné moci musí být řádně podepsány. Dle jejího mínění listiny zasílané do datových schránek musí obsahovat podpis úřední osoby v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., takový podpis však na exekučních příkazech chybí.
8. Nakonec nulitu odvozovala také z absence právního a skutkového podkladu pro vydání exekučních příkazů. Žalobkyně namítá, že pokud 1. žalovaný a 2. žalovaný napadená rozhodnutí adresoval jí, pak měly být doručeny do její datové schránky. Žalobkyně zjistila absenci následujících dokumentů ve své datové schránce: vyrozumění o nedoplatku, rozhodnutí MPO 9227/2024 a soudní příkaz. V případě, že 1. žalovaný a 2. žalovaný do její datové schránky napadená rozhodnutí zaslal, nechť doloží ověřené kopie s potvrzením o doručení.
9. Žalobkyně dále namítala, že 1. žalovaný měl zjišťovat, zda existuje náležitý podklad pro zahájení exekuce. Tím, že neměla možnost reagovat na údajnou pohledávku vyrozuměním o nedoplatku, došlo tak k porušení základních zásad správního řízení. *„Úřední osoby nepostupovaly v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, ani mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu, úřední osoby nešetřily práva nabytá v dobré víře, ani oprávněné zájmy žalobkyně a zasáhly do jejích práv způsobem odporujícím zákonu, úřední osoby nepostupovaly tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, přičemž i Celní úřad má povinnost zkoumat materiální stránku věci, která je podkladem pro vydání exekučního příkazu.“*
10. Žalobkyně navrhla, aby soud prohlásil, že napadená rozhodnutí jsou nicotná. Pokud by soud nicotnost neshledal, pak navrhla zrušení napadených rozhodnutí.
11. První žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že prvotně mu nepřísluší se vyjadřovat k rozhodnutím vydaným 2. žalovaným. Následně zrekapituloval průběh exekučního řízení. První žalovaný vydal tři exekuční příkazy příkazání pohledávky z účtu žalobkyně vedených poskytovateli platebních služeb. Žalobkyně následně žádala zastavení daňové exekuce. První žalovaný poté exekuci ve smyslu § 181 odst. 1 daňového řádu odložil, neboť pojal pochybnosti o existenci vymáhaného nedoplatku, resp. o účinnosti exekučního titulu. Za účelem zjištění účinnosti exekučního titulu vyzval 2. žalovaného k prošetření, zda ve věci opravdu existuje exekuční titul, který mu byl předán k vymáhání. Ve sdělení 2. žalovaného bylo uvedeno, že žalobkyni bylo doručováno cestou poštovního doručovatele, ale zásilku si nevyzvedla v úložní době, proto byla vložena do schránky. Vzhledem k tomu, že žalobkyně proti rozhodnutí 2. žalovaného nepodala rozklad, nabylo

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

rozhodnutí o odnětí dotace právní moci dne 26. 4. 2024. Pro doručení exekučního titulu byl zvolen poskytovatel poštovních služeb z důvodu, že v danou dobu měla žalobkyně trvale zneprůstupněnou datovou schránku FOP po ukončení její podnikatelské činnosti. První žalovaný z odpovědi 2. žalovaného zjistil, že pro nařízení daňové exekuce nebyly splněny zákonné podmínky, exekuci proto následně zastavil v souladu s § 181 odst. 2 písm. a) daňového řádu a vyhověl tímto žalobkyni. S námitkami žalobkyně se vypořádal ve svém rozhodnutí ze dne 3. 12. 2024. Ohledně vymáhané povinnosti bylo vymoženo ničeho.

12. K žalobním námitkám žalobkyně 1. žalovaný uvedl, že daňový řád nezná pojem nulita, proto pracuje s pojmem nicotnost.
13. K první námitce žalobkyně (omyl v osobě adresáta, nesrozumitelnost, nejednoznačnost) 1. žalovaný uvedl, že označení T. K. neznamená, že nejde o stejný daňový subjekt. Navíc žalobkyně byla označena dalšími identifikačními prvky, jako je rodné číslo fyzické osoby, datum narození fyzické osoby. Žalovaný v označení žalobkyně rodným a identifikačním číslem nespatřuje nesrozumitelnost ani nejednoznačnost. Žalobkyně neměla obchodní firmu, proto při své podnikatelské činnosti vystupovala pod svým jménem K. T. Poté podnikatelskou činnost ukončila, 1. žalovaný však původně vedl řízení s ní jako fyzickou osobou podnikající, proto bylo logickým krokem označit žalobkyni nejen rodným číslem ale i identifikačním. Žalobkyně po ukončení podnikatelské činnosti odpovídá dál za svá právní jednání, která uskutečnila v době své podnikatelské činnosti. Napadené exekuční tituly netrpí vadami a ve vztahu k nicotnosti nejsou naplněny podmínky dané § 105 daňového řádu.
14. K druhé námitce žalobkyně (absence elektronického podpisu na exekučních příkazech) 1. žalovaný uvedl, že podpis úřední osoby je jednou z náležitostí rozhodnutí ve smyslu § 102 odst. 1 písm. g) daňového řádu. Podpis lze nahradit kvalifikovaným elektronickým podpisem úřední osoby dle § 5 z. č. 297/2016 Sb. o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Existenci elektronického podpisu lze zjistit v detailu nástrojů předmětných PDF dokumentů. Žalobkyně si měla existenci elektronického podpisu ověřit, neboť takový dokument by bez elektronického podpisu nebylo možné dle zákona o službách datovou zprávou v systému datových schránek odeslat ze strany orgánu veřejné moci.
15. K třetí námitce žalobkyně (absence právního a skutkového podkladu pro vydání exekučního příkazu) 1. žalovaný uvedl, že není jeho povinností v souladu s § 153 odst. 3 daňového řádu doručovat vyrozumění o nedoplatku do datové schránky účastníka. Ohledně soudního příkazu konstatoval, že v daňové exekuci nedochází k vydání soudního příkazu dle zákona č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád, neboť zde nejde o výkon soudní exekuce. Soud daňovou exekuci nenařizuje, ani neprovádí. K absenci doručení rozhodnutí MPO 9227/2024 1. žalovaný rekapituloval exekuční řízení a na závěr uvedl, že exekuční řízení bylo zastaveno právě pro pochybnosti o platném doručení exekučního titulu žalobkyni.
16. První žalovaný navrhl, aby soud žalobu proti exekučnímu příkazu č. 2451036504/2 odmítl a žalobu proti exekučnímu příkazu č. 2451036504/3 a exekučnímu příkazu č. 2451036504/4 zamítl.
17. Druhý žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobkyně měla trvale zneprůstupněnou datovou schránku, neboť ukončila činnost jako fyzická osoba podnikající. Adresa trvalého bydliště se shodovala se sídlem, 2. žalovaný zaslal „rozhodnutí“ a „oznámení“ doporučeně

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

na adresu s dodatkem „nevracet, vložit do schránky“. Doručenka se vrátila s tím, že oznámení bylo dne 31. 1. 2024 vloženo do schránky žalobkyně a rozhodnutí bylo dne 10. 4. 2024 také vloženo do schránky žalobkyně. Žalobkyně nepodala ve lhůtě opravný prostředek. Žalobkyni bylo doručeno správně.

18. Žalobkyně na vyjádření žalovaných reagovala replikou ze dne 10. 3. 2025, ve které uvedla, že při splnění všech podmínek dle § 153 odst. 3 věty druhé daňového řádu byl správce daně povinen žalobkyni vyrozumět o výši nedoplatků a upozornit ji na následky spojené s jejich neuhrazením a to způsobem podle § 39 odst. 1 písm. b) a § 42 daňového řádu, tedy elektronicky do datové schránky žalobkyně, pokud zvolil pro vyrozumění podobu písemnosti. Žalobkyně legitimně očekává, že jí budou orgány veřejné moci v souladu se zákonem č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, zasílat písemnosti elektronicky do její datové schránky, pokud ji má zřízenou.
19. Žalobkyni sice nebyly strženy finanční prostředky z blokových účtů, ocitla se však neočekávaně v důsledku chybného postupu 1. žalovaného v situaci, kdy nemohla nakládat s bankovním účtem, který užívala v povoleném debetu, jehož čerpání bylo v důsledku nařízené exekuce zcela zastaveno, přičemž úroky nikoli. Žalobkyně pobývajíc v den zablokování účtů v zahraničí zůstala zcela bez finančních prostředků, přičemž musela žádat své přátele o to, aby za ni uhradili nájem a další měsíční poplatky a aby dovezli finanční prostředky její nezletilé dceři na pokrytí životních potřeb. Tomu všemu se dalo předejít, pokud by žalovaný postupoval podle zásad správy daní, šetřil práva žalobkyně řádně ještě před zahájením daňové exekuce a doručil jí vyrozumění o nedoplatku způsobem v souladu se zákonem.
20. Pokud jde o vyjádření 1. žalovaného k elektronickému podpisu jako základní náležitosti písemnosti v PDF dle ustanovení § 5 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, tak žalobkyně uvádí, že nemá zákonnou povinnost hledat podpis v panelu nástrojů dokumentu, ani tento dokument otevírat v programech, ve kterých jej vyhotovuje 1. žalovaný. Podpis má být viditelně umístěn v dokumentu tak, aby si i člověk, který nepoužívá operační systém Windows a neotevírá tedy PDF dokumenty v programu Acrobat Reader, mohl ověřit, že dokument elektronický podpis obsahuje. Žalobkyně nemá ani povinnost vědět, že v systému datových schránek zřízených pro orgány veřejné moci nelze dokument odeslat bez elektronického podpisu připojeného někde v panelu nástrojů dokumentu. Žalobkyně uvidí elektronický podpis až jedině tehdy, pokud si nechá na pobočce České pošty za poplatek vytisknout konvertovaný dokument. Povinnost konvertovat dokumenty však žalobkyni zákon taktéž neukládá. Datovou schránku má zřízenou právě k tomu, aby mohla s orgány veřejné moci komunikovat elektronicky. Argumentace 1. žalovaného proto nemůže obstát. Zvláště pak, pokud některé orgány veřejné moci elektronický podpis do dokumentu viditelně vkládají.
21. Pokud jde o tvrzení 1. žalovaného k zápisu jména a příjmení žalobkyně a k zápisu názvu zaniklého podnikajícího subjektu s IČ 73533246, tak žalobkyně uvádí, že nedisponuje žádným matričním dokladem, na kterém by bylo její jméno a příjmení uvedeno ve formě T. K.. Zaniklý podnikající subjekt byl pak zaregistrován pod názvem K. T. a nikdy nebyl změněn na T. K.
22. Zápis jména a příjmení žalobkyně na veřejných listinách České republiky - napadených exekučních příkazech vyhotovených 1. žalovaným je v rozporu se zákonem č. 301/2000 Sb. a v rozporu s pravidly úředního jazyka České republiky. Pokud by žalobkyně užívala

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jména a příjmení v rozporu s tímto zákonem, vystavovala by se tím případným právním postihům, proto i nadále trvá na výhradě práva nenést právní odpovědnost za finanční nástroje na jméno T. K. Pokud je účetní záznam podložen nástrojem znějícím na nesprávné a neprůkazné jméno, pak je to v rozporu se zákonem č. 563/1991 Sb. a mezinárodními standardy účetního výkaznictví a 1. žalovaný by měl být proto podroben auditu.

Žalobkyně je i nadále přesvědčena, že napadené rozhodnutí žalovaného 2, které nikdy neviděla, trpí podstatnou vadou neexistence a tedy nevykonatelnosti rozhodnutí, a to z důvodu nezákonného postupu 2. žalovaného při doručování písemností žalobkyni. Proto i po vyjádření obou žalovaných setrvává na svém návrhu žalobního petitu a žádá soud, aby v případě napadeného exekučního příkazu č. j. 2451036504/2 prominul několikadenní opožděnost, žalobkyně měla při sepisování žaloby za to, že byly všechny exekuční příkazy 1. žalovaného vydané ke stejnému dni.

III.

Posouzení žaloby

23. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
24. Žaloba není důvodná.
25. Před věcným projednáním žalob proti všem rozhodnutím soud nejdříve zkoumal, zda jsou splněné všechny podmínky řízení o žalobě.
26. Podle ust. § 46 odst. 1 s.ř.s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, návrh byl podán předčasně nebo opožděně viz písm. b) a jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřijatelný viz písm. d).*
27. Podle ust. § 68 písm. a) s.ř.s., *žaloba je nepřijatelná také tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.*
28. Dle § 72 odst. 1 s.ř.s., *lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobkyni oznámeno doručením písemného vyhotovení.*
29. Dle odst. 4 tohoto ustanovení *zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.*
30. Ohledně exekučního příkazu ze dne 20. 9. 2024, č. j. 2451036504/2, který byl žalobkyni doručen dne 21. 9. 2024, soud zjistil, že žaloba proti tomuto rozhodnutí byla podána opožděně. Rozhodnutí ze dne 20. 9. 2024, č. j. 2451036504/2, bylo žalobkyni doručeno dne 21. 9. 2024. Poslední den pro podání žaloby byl 21. 11. 2024. Žaloba byla podána až dne 3. 12. 2024. Soud proto žalobu proti tomuto rozhodnutí odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., neboť zmeškání lhůty nelze prominout.
31. Co se týče žaloby proti rozhodnutí 2. žalovaného ze dne 16. 2. 2024, soud dospěl k závěru, že žalobkyně nevyčerpal řádný opravný prostředek, kterým je v tomto případě rozklad.
32. Ze správního spisu vedeného 2. žalovaným bylo zjištěno:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

33. Žalobkyně byla 2. žalovaným e-mailem ze dne 9. 2. 2022 vyzvána, aby vrátila neoprávněně získanou dotaci ve výši 31.980,- Kč. Žalobkyni byla tato výzva zjevně doručena, jelikož na ni reagovala e-mailem ze dne 7. 3. 2022.
34. Žalobkyni bylo následně doručováno Oznámení o zahájení řízení o odnětí dotace z moci úřední ze dne 15. 1. 2024, které ji bylo vloženo do schránky dne 31. 1. 2024
35. Druhý žalovaný vydal dne 16. 2. 2024 rozhodnutí č.j. MPO 9227/2024, kterým bylo rozhodnuto o odnětí dotace ve výši celkem 31.980,- Kč. Rozhodnutí bylo nejdříve doručováno na adresu pobytu žalobkyně s tím, že zásilka byla dne 29. 2. 2024 připravena k vyzvednutí a následně byl vrácena zpět. Následně bylo opětovně doručována a vhozena do schránky žalobkyně dne 10. 4. 2024.
36. Žalobkyně do tohoto rozhodnutí nepodala rozklad.
37. Soud v takovém případě žalobu odmítne, i když rozhodnutí nebylo žalobci doručeno, viz konstantní judikatura NSS, který např. v rozsudku č.j. 4 As 27/2003 – 77, ze dne 18. 9. 2003, zformuloval II. právní větu:
„Žaloba ve správním soudnictví je přípustná pouze po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zákon [§ 68 písm. a) s. ř. s.]. Žalobu, která jim předchází, správní soud odmítne [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. To platí i tehdy, jestliže účastníku správního řízení příslušné rozhodnutí nebylo doručeno.“
38. Obdobně NSS konstatoval v pozdějším rozsudku č.j. 3 As 121/2017 – 51, ze dne 4. 6. 2018:
„Není tedy pravdou, že by žalobce neměl možnosti obrany pro případ, že by skutečně byl opomenutým účastníkem řízení, neboť mohl podat odvolání i za situace, kdy mu nebylo rozhodnutí 1. žalovaného o povolení uzavírky doručeno (srov. např. rozsudek zdejšího soudu ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 222/2014 – 147).“
39. Soud proto žalobu proti rozhodnutí 2. žalovaného v souladu s ust. § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ust. § 68 písm. a) s.ř.s. odmítl.
40. Bude na žalobkyni, aby pokud brojí proti tomuto rozhodnutí, podala nejdříve rozklad k ministrovi 2. žalovaného a v něm případně namítala kromě jiného i jeho nedoručení. Ten se bude muset tímto rozkladem a jeho včasností zabývat a vydat rozhodnutí. Žalobkyně může až následně podat žalobu proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu o rozkladu.
41. Ze správního spisu vedeného 1. žalovaným bylo zjištěno:
42. Rozhodnutím č. j. 772756-13/2024-510000-42, ze dne 21. 10. 2024, 1. žalovaný daňovou exekuci prováděnou exekučním příkazem ze dne 20. 9. 2024, č. j. 2451036504/2 odložil.
43. Rozhodnutím č. j. 772756-14/2024-510000-42, ze dne 21. 10. 2024, 1. žalovaný daňovou exekuci prováděnou exekučním příkazem ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2451036504/3 odložil.
44. Rozhodnutím č. j. 772756-15/2024-510000-42, ze dne 21. 10. 2024, 1. žalovaný daňovou exekuci prováděnou exekučním příkazem ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2451036504/4 odložil.
45. Rozhodnutím č. j. 772756-16/2024-510000-42, ze dne 22. 11. 2024, 1. žalovaný daňovou exekuci prováděnou exekučním příkazem ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2451036504/3 zastavil. Žalobkyni bylo doručeno dne 25. 11. 2024.

46. Rozhodnutím č. j. 772756-17/2024-510000-42 ze dne 22. 11. 2024 daňovou exekuci prováděnou exekučním příkazem ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2451036504/3, 1. žalovaný zastavil. Žalobkyni bylo doručeno dne 25. 11. 2024.
47. Rozhodnutím č. j. 772756-18/2024-510000-42 ze dne 22. 11. 2024 daňovou exekuci prováděnou exekučním příkazem ze dne 27. 9. 2024, č. j. 2451036504/4, 1. žalovaný zastavil. Žalobkyni bylo doručeno dne 25. 11. 2024.
48. Zastavení exekučního řízení 1. žalovaný odůvodnil procesním pochybením ukladatele platební povinnosti, když rozhodnutí o platební povinnosti ze dne 16. 2. 2024, č. j. MPO 9227/2024 bylo žalobkyni nesprávně doručováno.
49. Dle § 177 odst. 1 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád, *nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při daňové exekuci podle občanského soudního řádu.*
50. Dle 178 odst. 1 daňového řádu, *daňová exekuce se nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení.*
51. Dle § 65 odst. 1 s.ř.s., *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen "rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
52. Soud se předně zabýval otázkou, nakolik může žalobkyně v žalobě napadat exekuční příkazy, pokud exekuční řízení zahájené těmito exekučními příkazy již bylo zastaveno. Soud dospěl k závěru, že žalobkyně mohla být těmito příkazy v mezidobí zkrácena na svých právech, a proto žaloba do těchto exekučních nemohla být pouze z tohoto důvodu zamítnuta.
53. Soud má za to, že tento závěr je zcela v souladu s rozsudkem NSS ze dne 23. září 2021, 5 Afs 310/2018 – 24, který dospěl k závěru, že skutečnost, že exekuce byla po podání žaloby částečně zastavena, nemohla být důvodem pro zamítnutí žaloby a bylo povinností soudu žalobní námitky vypořádat.
54. Soud má za to, že tento závěr není ani v rozporu s rozsudkem NSS ze dne 6. 6. 2019, č.j. 1 Afs 155/2018 – 26, který dospěl k závěru, že pokud městský soud žalobu zamítl, *nepochybil, zohlednil-li, že se v nyní posuzované věci jednalo o exekuční příkaz nezpůsobilý vyvolat právní účinky. Tato nezpůsobilost vznikla již v okamžiku jeho vydání (tedy v době vydání napadeného rozhodnutí), byť byla odhalena později a potvrzena rozhodnutím o zastavení exekuce.*
55. V případě žalobkyně totiž exekuční příkazy mohly a také vyvolaly právní účinky – její účty byly obstaveny, a žalobkyně nemohla nakládat se svým finančními prostředky.
56. Soud se dále zabýval námitkou absence právního a skutkového podkladu pro vydání exekučních příkazů, když žalobkyně tvrdila, že jí nebylo do datové schránky doručeno vyrozumění o nedoplatku, rozhodnutí MPO 9227/2024 a soudní příkaz.
57. Soud zde souhlasí se žalobkyní, že jí nebylo doručeno rozhodnutí MPO 9227/2024 (exekuční titul), neboť ze správního spisu 2. žalovaného vyplynulo, že rozhodnutí MPO 9227/2024 bylo žalobkyni doručováno prostřednictvím poštovního doručovatele, a navíc písemnost jí byla doručena fikcí, to vše za situace, kdy žalobkyně měla zřízenou a funkční datovou schránku fyzické osoby.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

58. Dle § 19 odst. 1 správního řádu, se přednostně doručuje prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky. Druhý žalovaný tak pochybil, když žalobkyni nedoručoval do datové schránky.
59. Dle rozsudku NSS ze dne 29. 6. 2011, č.j. 8 As 31/2011 – 88, *nerespektování zákonem stanovených pravidel pro doručování však nemůže mít vliv na účinnost takového doručení, pokud adresát písemnost převzal, a mohl se s jejím obsahem fakticky seznámit. Na straně jedné je totiž nutno trvat na tom, aby bylo řádně doručováno, neboť v opačném případě účastníci řízení mohou být výrazně dotčeni na svých právech (včetně přístupu k soudu), ale na druhé straně nelze přijmout formalistický přístup, je-li naplněna materiální funkce doručení, tj. seznámení se s obsahem písemnosti (v podrobnostech srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, čj. 1 As 90/2010 - 95, a v jeho rámci další citovanou judikaturu).*
60. V případě žalobkyně nedošlo k materiálnímu zhojení nesprávného doručení, a to prokazatelným seznámením se adresáta s doručovanou písemností (Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2024, č. j. 1 Afs 206/2023-90 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 90/2010-95).
61. Soud dodává, že k nařízení exekuce je potřeba mít vykonatelný exekuční titul. Po nařízení exekuce však došlo ke zjištění, že tato podmínka nebyla splněna.
62. Dle rozsudku NSS ze dne 30. 11. 2016, č.j. 3 As 26/2016 – 45: „*Nejvyšší správní soud proto neshledal důvod se v nyní posuzované věci odchýlit se od svého dosavadního judikatorního přístupu; potvrzuje tedy, že z pouhého vhození rozhodnutí do schránky stěžovatele při (nesprávném) doručování poštou nelze současně dovodit, že se stěžovatel s doručovaným rozhodnutím skutečně seznámil. Závěr krajského soudu o materiálním doručení rozhodnutí žalovaného stěžovateli (dne 21. 2. 2014) proto neobstojí.*“
63. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 6. 2019, č. j. 1 Afs 155/2018-26 „*Stane-li se exekuce nepřípustnou v průběhu jejího provádění nebo byla-li nepřípustná již v okamžiku, kdy byla nařízena, musí být zastavena. Důvody pro zastavení exekuce stanoví § 181 odst. 2 daňového řádu a počítá při jejich naplnění se zastavením exekuce nejen na návrh, ale i z moci úřední. Mezi důvody pro zastavení exekuce daňový řád řadí i situace, kdy byla exekuce nepřípustná od počátku – podle písmene a) je důvodem pro zastavení případ, kdy pro nařízení exekuce nebyly splněny zákonné podmínky, případně podle písmene i), které jako důvod pro zastavení exekuce uvádí „jiný důvod, pro který nelze v daňové exekuci pokračovat“.*
64. Co se týče dalších námitek žalobkyně do exekučních příkazů, soud je neshledal důvodnými. Naopak se soud ztotožnil s 1. žalovaným. Příkazy byly zcela jasně adresované žalobkyni. Skutečnost, že v nich byla uvedena nejdříve příjmením, až pak jménem, na této věci ničeho nemění. I to, že u žalobkyně bylo uvedeno rodné číslo spolu s IČ, nezakládá nicotnost těchto rozhodnutí. Žalobkyně tak byla identifikována jménem, příjmením, RČ, IČO, adresou. Všechny tyto údaje patřily žalobkyni, žádnému jinému subjektu. Žalobkyně je tak označována jako fyzická osoba, ať již podnikající či nikoliv, a takto označená není zaměnitelná s jinou fyzickou ani právnickou osobou.
65. Dle ust. § 77 odst. 1 správního řádu, *nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.*

66. Ve shora uvedeném ustanovení správního řádu je konstatováno, že rozhodnutí je nicotné, trpí-li takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, aniž by tyto vady ať už příkladmo nebo taxativním výčtem byly ve správním řádu uvedené. Správní řád ani jiný správní předpis rovněž neuvádějí výčet „vad rozhodnutí, pro něž je nelze považovat za rozhodnutí správního orgánu.“ Dušan Hendrych s kolektivem ve své publikaci C.H. Beck: Správní právo, obecná část, 9. Vydání, na str. 148 až 152 uvádějí: *Na základě doktrinálních úvah a judikatury je možno soudit, že nicotnost nastává zpravidla v důsledku: nedostatku právního podkladu, neexistence vůle, absolutního nedostatku formy, požadavku právně nebo fakticky nemožného plnění atd. a také pro neexistenci skutkového základu, na základě kterého je právní akt vydáván..., jestliže v důsledku neexistence základu bude projev vůle bezobsažný*“. Pod takovou neexistenci skutkového základu způsobující bezobsažnost projevu vůle lze zcela jistě podřadit i neexistenci přezkoumávaného správního aktu, tak jak k tomu dochází i Vrchní soud v Praze ve svém správním soudu často citovaném rozhodnutí ze dne 5. 2. 1999, č. j. 5 A 74/98-13, publikovaném ve sbírce pod číslem SJS 461/1999. Ačkoliv *nicotné rozhodnutí nikoho nezavazuje a nikdo není povinen jej respektovat*, z ust. § 76 odst. 2 věta první s.ř.s. vyplývá, že soud k nicotnosti správního aktu přihlíží z úřední povinnosti a rozhodnutí o nicotnosti má deklaratorní povahu.
67. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2007, č.j. 5 Afs 75/2007 - 161, je nicotným správní akt, který *„trpí natolik intenzivními vadami, že jej vůbec za rozhodnutí ani považovat nelze. Takovými vadami jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislušnost rozhodujícího správního orgánu, zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje, či nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí. K nicotnosti soud přihlíží z úřední povinnosti*“. Exekuční příkazy byly vydány orgánem, který měl k jejich vydání pravomoc, netrpí žádnými nedostatky formy a jsou zcela určité. Zároveň není jejich provedení absolutně nemožné ani trestné a netrpí ani jinými Nejvyšším správním soudem vymezenými nedostatky. Je tedy zjevné, že exekuční příkazy žádnou z vymezených závažných vad netrpěly, a nejsou tedy nicotné.
68. Co se týče namítané absence elektronického podpisu na exekučních příkazech ze dne 27. 9. 2024, ani tato námitka není důvodná. Stejnopis, který byl zasílán žalobkyni do datové schránky byl v souladu s ust. § 102 odst. 1 písm. g) daňového řádu ve spojení s ust. § 5 zák. č. 297/2016 Sb. o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce, elektronicky podepsán vedoucí oddělení vymáhání a exekucí paní Bc. P. H. Skutečnost, že to žalobkyně na svém počítači nebyla schopna vidět, na tomto závěru nic nemění. Soud dále uvádí, že i kdyby na elektronických stejnopisech exekučních příkazů elektronický podpis chyběl, ani to by nebyla ve světle shora citované judikatury NSS skutečnost způsobující nicotnost těchto příkazů. I tato žalobní námitka je tak nedůvodná.
69. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že bylo povinností 1. žalovaného zaslat žalobkyni do datové schránky vyrozumění o nedoplatku.
70. Dle ust. § 153 odst. 3 daňového řádu, *správce daně může daňový subjekt vhodným způsobem vyrozumět o výši jeho nedoplatků a upozornit jej na následky spojené s jejich neuhrazením. Správce daně tak učiní vždy, jedná-li se o nedoplatek, který má být poprvé vymáhán; to neplatí, byl-li daňový subjekt o nedoplatku již dříve vyrozuměn, brozí-li nebezpečí z prodlení nebo by vyrozumění bylo zjevně neúčelné*.

71. Soud souhlasí s 1. žalovaným, který byl v pozici správce daně, tato povinnost mu ze shora citovaného ustanovení nevznikla, jelikož 2. žalovaný zaslal žalobkyni e-mailem ze dne 9. 2. 2022 jednak výzvu k vrácení dotace, na kterou žalobkyně reagovala pouze e-mailem, jednak rozhodnutí o odnětí dotace, jehož doručení žalobkyni bude předmětem zkoumání v případném řízení o rozkladu. Z reakce žalobkyně na tuto výzvu je zcela zjevné, že takové vyrozumění by bylo zjevně neúčelné. Byla tak naplněná věta za středníkem ve druhé větě ustanovení § 153 odst. 3 daňového řádu.
72. V daňovém řízení se postupuje dle o.s.ř. pouze v případě, že daňový řád nestanoví jinak. Proto se se nevydává soudní příkaz dle o.s.ř., ale právě exekuční příkaz dle 178 odst. 1 daňového řádu. I tato námitka je tak nedůvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

73. Městský soud v Praze tedy dospěl na základě všech shora uvedených skutečností k závěru, že žaloba proti exekučním příkazům ze dne 27. 9. 2024 č. j. 2451036504/3 a č. j. 2451036504/4 je důvodná a proto tyto exekuční příkazy podle § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil 1. žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude 1. žalovaný vázán právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.) vysloveným v tomto rozsudku.
74. O vrácení soudního poplatku soud rozhodl v souladu s § 10 odst. 3 z. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, dle kterého soud vrátí zaplacený soudní poplatek, byl-li návrh odmítnut před prvním jednáním. Žalobkyně zaplatila soudní poplatek pouze za tři ze čtyř žalobou napadených rozhodnutí. Z toho dvě byly odmítnuty. Žalobkyni se proto vrací soudní poplatek za žalobu proti jednomu rozhodnutí ve výši 3.000,- Kč.
75. Dle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., *žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta*. Jelikož výrokem I. a II. byla žaloba žalobkyně odmítnuta, rozhodl soud výrokem V., že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. března 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.